

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อที่สี่สิบ—หมายเลขสิบเจ็ด

วิบัติประการที่สอง - ตอนที่สี่

Jeff Pippenger

2026-06-25

627, 632 และ 637

“กัญแจ” ที่เปิดบ่อเหล็กนั้นคือยุทธการแห่งนินะเวห์ ซึ่งสำเร็จลงในปี 627

ห้าปีก่อนที่โมฮัมเหม็ดจะถึงแก่กรรมในปี 632 ห้าปีต่อมา ในปี 637

กองกำลังมุสลิมได้ยึดนครหลวงของเปอร์เซีย ซึ่งเป็นหนึ่งในสองมหาอำนาจที่เข้าร่วมในยุทธการแห่งนินะเวห์ เหตุการณ์นี้ได้เปลี่ยนดุลอำนาจในตะวันออกกลางอย่างใหญ่หลวง ยุทธการแห่งนินะเวห์ในปี 627

ได้บั่นทอนกำลังของจักรวรรดิเปอร์เซีย และสิบปีต่อมาจักรวรรดิเปอร์เซียก็สิ้นสุดลง

ความอัปยศอดสู—782

หนึ่งร้อยห้าสิบปีหลังจากการสิ้นชีวิตของมุฮัมมัดในปี ค.ศ. 632 ในการทัพของอับบาซิดปี ค.ศ. 782

กองทัพอับบาซิด (ซึ่งมีรายงานว่ามียอดพลราว 95,000 นาย)

ได้เปิดฉากการรุกรานครั้งใหญ่เข้าสู่ดินแดนไบแซนไทน์ในเอเชียไมเนอร์ (ตุรกีในปัจจุบัน)

พวกเขาบุกเข้าไปใกล้ถึงครีโซโปลิส ซึ่งตั้งอยู่ตรงข้ามกรุงคอนสแตนติโนเปิล โดยมีช่องแคบบอสฟอรัสกั้นอยู่—นับว่าเข้าใกล้ราชธานีของไบแซนไทน์อย่างยิ่ง

ไบแซนไทน์ภายใต้การนำของจักรพรรดินีไอรีนประสบความสำเร็จอย่างหนักราวนี้ ด้วยเหตุนี้

ไบแซนไทน์จึงถูกบีบบังคับให้ลงนามในข้อตกลงสงบศึกอันน่าอัปยศเป็นเวลาสามปี

โดยตกลงจะจ่ายบรรณาการประจำปีจำนวนมหาศาล (ราว 70,000–90,000 ดีนาร์ทองคำ)

และมอบฉลองพระองค์ใหม่พร้อมทั้งตัวประกัน การทัพครั้งนี้เป็นหนึ่งในการรุกรานเข้าสู่ดินแดนไบแซนไทน์ของอับบาซิดที่ใหญ่ที่สุดและประสบความสำเร็จมากที่สุดครั้งหนึ่งในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 8 ทั้งยังแสดงให้เห็นถึงอำนาจที่กำลังเติบโตขึ้นของรัฐเคาะลีฟะฮ์อับบาซิดและความเสื่อมถอยอย่างต่อเนื่องของจักรวรรดิไบแซนไทน์

ห้าเดือน

ในพระธรรมวิวรณ์บทที่เก้า มีการกล่าวถึง “ห้าเดือน” ซึ่งเท่ากับหนึ่งร้อยห้าสิบปีอยู่สองครั้ง

คือครั้งหนึ่งในข้อห้า และอีกครั้งหนึ่งในข้อสิบ

และได้ทรงอนุญาตแก่พวกมัน มิให้ฆ่าคนเหล่านั้นเสีย แต่ให้ทรมานเขาทั้งหลายอยู่ห้าเดือน

และการทรมานของพวกมันนั้นเป็นดังการทรมานจากแมงป่อง เมื่อมันตอมมนุษย์คนหนึ่ง

และในวันเหล่านั้น มนุษย์จะเสาะหาความตาย แต่จะไม่พบความตายเลย และจะปรารถนาที่จะตาย

แต่ความตายจะหนีไปจากเขา และรูปร่างของศึกแต่นั้นคล้ายม้าที่เตรียมพร้อมสำหรับสงคราม

และบนศีรษะของมันมีสิ่งที่ดูประหนึ่งมงกุฎคล้ายทองคำ และใบหน้าของมันก็เหมือนใบหน้ามนุษย์

และมันมีผมเหมือนผมของผู้หญิง และฟันของมันก็เหมือนฟันสิงโต และมันมีเกราะอก

ประหนึ่งเกราะอกเหล็ก และเสียงปีกของมันก็เหมือนเสียงรถรบที่มีม้าหลายตัวกำลังวิ่งเข้าสู่สงคราม

และมันมีหางเหมือนแมงป่อง และที่หางนั้นมีเหล็กใน

และอำนาจของมันคือการทำอันตรายแก่มนุษย์อยู่ห้าเดือน วิวรณ์ 9:5–10

มีช่วงเวลาคำพยากรณ์อันจำเพาะสองช่วง ช่วงละหนึ่งร้อยห้าสิบปี ในแดร์ไบที่ห้าแห่งวิวรณ์บทที่เก้า ช่วงแรกนับตั้งแต่การสิ้นชีวิตของโมฮัมเหม็ดในปี 632

จนถึงการทำให้จักรพรรดินีไอรีนแห่งโรมตะวันออกต้องอภัยในปี 782

บทที่เก้าระบุถึงการผงาดขึ้นของอิสลามไว้อย่างละเอียดมาก ตั้งแต่การรวบรวมชนเผ่าต่าง ๆ ให้เป็นหนึ่งเดียวในปี 606 จนถึงยุทธการที่นินะเวห์ในปี 627 จนถึงการสิ้นชีวิตของโมฮัมหมัดในปี 632 แล้วต่อไปถึงความพ่ายแพ้ของเปอร์เซียในปี 637

การขึ้นและการตกต่ำของอิสลามถูกติดตามไว้อย่างรอบคอบในพระวณะพยากรณ์ของพระเจ้าอิสลามแห่งอาระเบียคืออำนาจในคำพยากรณ์หนึ่งร้อยห้าสิบปีแรกแห่งการทรมาณ การรวบรวมชนเผ่าต่าง ๆ ให้เป็นหนึ่งเดียวโดยโมฮัมหมัดในปี 606; แล้วจึงถึงยุทธการที่นินะเวห์ในปี 627 ซึ่งเป็นยุทธการ "กัญญา"; ตามด้วยคำพยากรณ์ของโมฮัมหมัดราวปี 628 ถึงความพินาศของทั้งเปอร์เซียและโรม จากนั้นจึงถึงการสิ้นชีวิตของเขาในปี 632 วันที่เหล่านี้เป็นลำดับเหตุการณ์อันจำเพาะในแนวสายของอิสลาม

หนึ่งร้อยห้าสิบปีหลังจากที่มุฮัมมัดถึงแก่อสัญกรรมในปี 632

ฐานอำนาจของอิสลามได้เปลี่ยนจากอาระเบียไปสู่ตุรกี

ขณะที่มันผลักดันโรมตะวันออกให้ถอยร่นกลับไปจนถึงกรุงคอนสแตนติโนเปิล

วิบัติประการแรกเป็นตัวแทนของอิสลามแห่งอาระเบีย และวิบัติประการที่สองเป็นตัวแทนของอิสลามแห่งตุรกี

ภายในวิบัติประการแรกนั้น คำพยากรณ์เรื่องเวลาสองช่วงซึ่งมีความยาวหนึ่งร้อยห้าสิบปีทั้งสองช่วงต่างชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างอิสลามแห่งอาระเบียกับอิสลามแห่งตุรกี

เช่นเดียวกับที่ความจริงเดียวกันนี้ได้ถูกแสดงไว้ในความแตกต่างระหว่างวิบัติประการแรกและวิบัติประการที่สอง.

ช่วงหนึ่งร้อยห้าสิบปีแรกเริ่มต้นด้วยความพินาศของเปอร์เซีย

และสิ้นสุดลงด้วยการที่โรมถูกกักขังอยู่ภายในกำแพงแห่งคอนสแตนติโนเปิล

ช่วงหนึ่งร้อยห้าสิบปีที่สองเริ่มต้นด้วยชัยชนะของออสมาน (ซึ่งเรียกอีกอย่างว่า ออตโตมัน) ที่นิโคมีเดีย

ชัยชนะของออตโตมันที่นิโคมีเดียหมายถึงการล้อมนิโคมีเดีย (ปัจจุบันคืออิสตันบูล ประเทศตุรกี)

ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างปี 1333 ถึง 1337 เมื่อสุลต่านออร์ฮาน กาชี (พระราชโอรสของออสมานที่ 1

ผู้ก่อตั้งเบย์ลิกออตโตมัน) ได้เข้าล้อมเมืองนิโคมีเดีย อันเป็นนครสำคัญของไบแซนไทน์

เมืองนี้ต้านทานอยู่ได้หลายปี แต่ในที่สุดก็ยอมจำนนในปี 1337

เนื่องด้วยความอดอยากและการขาดแคลนเสบียง

กองทหารรักษาการณ์ของไบแซนไทน์ได้รับอนุญาตให้ออกจากเมืองไปยังคอนสแตนติโนเปิล

นิโคมีเดียเป็นหนึ่งในที่มั่นสำคัญแห่งสุดท้ายของไบแซนไทน์ในเอเชียไมเนอร์ (อนาโตเลีย)

การล่มสลายของเมืองนี้ได้ยุติการควบคุมของไบแซนไทน์ในอนาโตเลียตะวันตกเป็นส่วนใหญ่โดยพฤตินัย

ชัยชนะครั้งนี้ทำให้ออตโตมันสามารถรวบรวมอำนาจของตนในอิธิเนียให้มั่นคง

และขยายอำนาจต่อไปทางช่องแคบบอสฟอรัส

อีกทั้งยังเป็นก้าวสำคัญสู่การพิชิตคอนสแตนติโนเปิลของออตโตมันในที่สุด

(ซึ่งเกิดขึ้นกว่าหนึ่งศตวรรษต่อมาในปี 1453) การล้อมครั้งนี้มักถูกมองว่าเป็นหนึ่งในชัยชนะสำคัญยุคต้นที่เปลี่ยนเบย์ลิกออตโตมันขนาดเล็กให้กลายเป็นมหาอำนาจระดับภูมิภาคที่กำลังผงาดขึ้น

เมื่อช่วงระยะเวลาหนึ่งร้อยห้าสิบปีที่สองภายในแตรคันทีหนึ่งสิ้นสุดลงในวันที่ 27 กรกฎาคม ค.ศ. 1449

คอนสแตนติโนเปิลสุดท้ายได้ถูกล้อมจากสุลต่านอิสลามเพื่อขึ้นครองบัลลังก์แห่งโรมตะวันออก ดังนั้นจึง

ประสบความอภัยตลอดเช่นเดียวกับที่จักรพรรดินีไอรีนได้ประสบเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาหนึ่งร้อยห้าสิบปีแรกของช่วง "ห้าเดือน" สองช่วงในวิวรรณ์บทที่ 9 ความอภัยตลอดของ 'จักรพรรดินีไอรีน' และของ

'คอนสแตนติโนเปิลสุดท้าย' ยังเป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงความอภัยตลอดของพวกเขาออตโตมันในภายหลัง

เมื่อเมื่อคำพยากรณ์เรื่องเวลาแห่งวิบัติประการที่สองสิ้นสุดลง

พวกเขาได้แสวงหาการคุ้มครองจากมหาอำนาจยุโรปใหญ่ทั้งสี่จากภัยคุกคามของอียิปต์.

แพนธีออน

บรรดาผู้บุกเบิกได้เข้าใจและสั่งสอนอย่างถูกต้องว่า วลี "สถานนิเวศแห่งสถานบริสุทธิ์ของเขาถูกเหวี่ยงลง" ในดาเนียล บทที่แปด ข้อสิบเอ็ด ได้สำเร็จเป็นจริงโดยคอนสแตนติน

แท้จริง เขาได้ยกตนขึ้นแม้กระทั่งต่อจอมแห่งพลโยธา และโดยเขานั้นเครื่องบูชาประจำวันก็ถูกริบไป และสถานที่แห่งสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ก็ถูกทำลายลง

"สถานนมัสการ" ที่ระบุถึงในที่นี้ คือวิหารแพนธีออนในกรุงโรม และ "ที่ตั้งของ" วิหารนั้นก็คือกรุงโรม โรมถูก "เหวี่ยงลง" โดยคอนสแตนติน

เมื่อเขาทรงเลือกย้ายราชธานีแห่งจักรวรรดิของพระองค์ไปยังกรุงคอนสแตนติโนเปิลในปี ค.ศ. 330 ข้อสิบเอ็ดเชื่อมโยงกับวโรกาสบทที่สิบสาม และข้อสองกำลังระบุถึงเหตุการณ์เดียวกันนั้น

และสัตว์ร้ายที่ข้าพเจ้าเห็นนั้นมีลักษณะเหมือนเสือดาว ห้าของมันเหมือนห้าหมี และปากของมันเหมือนปากสิงโต และพญานาคได้มอบฤทธิ์อำนาจ บัลลังก์ และสิทธิอำนาจอันยิ่งใหญ่ของตนให้แก่มัน

มังกรนั้นคือโรมนอกศาสนา และโรมนอกศาสนาได้มอบ "ที่นั่ง" แห่งอำนาจของตนให้แก่คริสตจักรโรมันในปี 330 เมื่อได้ย้ายเมืองหลวงไปทางตะวันออก จึงทิ้งไว้ซึ่งสุญญากาศทางอำนาจ ซึ่งคริสตจักรสันตะปาปาก็ฉวยประโยชน์อย่างเต็มใจ เมื่อเราเริ่มลำดับของโรมตะวันออกตั้งแต่ปี 330 จนถึง 1453 เราพบว่า ณ จุดเริ่มต้นของคำพยากรณ์เกี่ยวกับโรมตะวันออก กรุงโรมถูกทำให้อับยศโดยการที่คอนสแตนตินปฏิเสธโรม ความอับยศนั้นเกิดขึ้นซ้ำอีกครั้งกับจักรพรรดิธีโอดอริสในปี 782 ณ บทสรุปของการทรมานหนึ่งร้อยห้าสิบปีแรก ความอับยศทั้งสองครั้งนั้นได้เกิดขึ้นซ้ำอีกโดยคอนสแตนตินองค์สุดท้าย

การขึ้นและการล่มลงอันประหลาดยิ่ง

แต่ไรบที่ห้าและไรบที่หกแห่งวโรกาสบทที่เก้าให้รายละเอียดเกี่ยวกับการล่มสลายของโรมตะวันออก

ขณะเดียวกันก็บันทึกการผงาดขึ้นและการล่มสลายของอิสลามด้วย

พระวิญญูณแห่งการดลใจทรงบอกเราให้ศึกษาถึง "การผงาดขึ้นและการล่มสลาย" ของอาณาจักรต่าง ๆ

ในหนังสือดาเนียลและวโรกาส อาณาจักรเหล่านั้นมีลักษณะเฉพาะของตนเองซึ่งสัมพันธ์กับ

"การผงาดขึ้นและการล่มสลาย" อันจำเพาะของพวกเขา

การล่มสลายของยูดาห์เกิดขึ้นโดยการโจมตีกรุงเยรูซาเล็มสามครั้ง ชาวฮีบรูถูกกวาดไปยังบาบิโลน

และจะกลับมาภายใต้กฤษฎีกาสามณับ ซึ่งจะเป็นจุดเริ่มต้นของช่วงเวลา 2,300 ปี

ที่นำไปสู่การที่ทูตสวรรค์สามองค์เข้าสู่ประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี 1798 จนถึงปี 1844 บาบิโลนล่มสลายในคืนเดียว โรมสลายตัว และภายในความสลายตัวนั้น

โรมสองลักษณะได้ถูกนำเสนอภายใต้ที่ตั้งของโรมตะวันตกหรือโรมตะวันออก การผงาดขึ้นและการล่มสลายของจักรวรรดิทอเลมีและจักรวรรดิเซลูซิดในช่วงหนึ่งในสามแรกของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

เป็นแบบอย่างของการผงาดขึ้นและการล่มสลายของโรมฝ่ายสันตะปาปา

คำพยากรณ์นั้นเป็นเพียงบทสรุปของเรื่องราวของอเล็กซานเดอร์และการแตกสลายของกรีก ต่างจากโรม

กรีกถูกแบ่งออกเป็นสี่ส่วนซึ่งในที่สุดกลายเป็นสองส่วน โรมถูกแบ่งออกเป็นตะวันออกและตะวันตก

และหลังจากนั้นโรมตะวันตกถูกแบ่งในเชิงพยากรณ์ออกเป็นสามส่วน

ซึ่งเป็นตัวแทนของการปกครองสามลักษณะของโรม สำหรับโรมตะวันออก

คอนสแตนตินได้แบ่งราชอาณาจักรของเขาให้แก่บุตรชายทั้งสามของตน

เป็นที่ชัดเจนว่าโรมตะวันตกและโรมตะวันออกเป็นเส้นขนานที่เป็นตัวแทนของคริสตจักรโรมันและรัฐโรมัน

พร้อมกับการแบ่งออกเป็นสองส่วนนี้ ยังมีการแบ่งออกเป็นสามส่วนเพิ่มเติมด้วย กริชคือสี่เป็นสอง
บาบิโลนคือคีนเดียว ยูดาห์คือการโจมตีสามครั้ง ส่วนอิสลามนั้น "การผงาดขึ้น" ของพวกเขาถูกพรรณนาเป็น
"การปล่อยออก" และ "การล่มสลาย" ของพวกเขาเป็น "การยับยั้ง"

การผงาดขึ้นของพวกเขาเริ่มต้นขึ้นพร้อมกับมุฮัมมัด และพวกเขาถูกยับยั้งไว้เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840
พวกเขาได้รับการปล่อยออกมา และในทันทีนั้นก็ถูกยับยั้งไว้ ณ 9/11 อีกครั้ง
เมื่อไม่นานมานี้พวกเขาได้รับการปล่อยออกมาในวันที่ 7 ตุลาคม ค.ศ. 2023
และนับแต่นั้นมาก็ถูกยับยั้งไว้ในกาซา

อิสลามจะถูกปล่อยออกมาอีกครั้งเพื่อเป็นเครื่องหมายแห่งการตั้งรูปสัตว์ร้ายขึ้น
แนวเส้นแห่งประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของอิสลาม ซึ่งได้รับการนำเสนอไว้ในวิวรรณ์บทที่เก้าถึงบทที่สิบเอ็ด
ระบุถึงประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม
"ประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม" นี้ ยังได้รับการนำเสนอโดยทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ด
และโดยทูตสวรรค์องค์ที่สามด้วย ทูตสวรรค์องค์ที่สามมาถึงเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดเริ่มเป่าแตร
ทูตสวรรค์องค์ที่สามและวิบัติประการที่สามได้เข้าสู่ประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ ณ 9/11 ตั้งแต่ 9/11
จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ ประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของวิบัติประการที่หนึ่งและประการที่สองได้กำลังเป็นอยู่
และยังคงเป็นอยู่ ในลักษณะของการช้ารอย

"กุญแจ" แห่งการศึกษาที่นี้เนเวห์ ดิงอำนาจสองฝ่าย คือ โรมและเปอร์เซีย
เข้าสู่ความเชื่อมโยงโดยตรงและแยกจากกันมิได้กับอิสลาม
นี้เนเวห์ซีให้เห็นอย่างชัดเจนยิ่งกว่าพระคัมภีร์ตอนใด ๆ
อันถึงความเสื่อมสลายลงอย่างต่อเนื่องของทั้งโรมตะวันตกและโรมตะวันออก

เฮโรดเป็นสัญลักษณ์ของพญานาค; เขาเป็นตัวแทนของกรุงโรม
พญานาคในตอนปลายของโลกคือสหประชาชาติ ในกฎหมายวันอาทิตย์ อาณาจักรที่หกล้มลง
อาณาจักรที่เจ็ดเริ่มขึ้น แต่พวกเขามอบอาณาจักรของตนให้อาณาจักรที่แปดในงานฉลองวันเกิดของตนเอง
อาณาจักรที่เจ็ดเพิ่งถือกำเนิดขึ้น
และก็ตกลงในทันทีที่จะมอบอาณาจักรของตนให้แก่หญิงแพศยาแห่งบาบิโลนเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมง
ดังที่มีแบบอย่างไว้โดยเฮโรดซึ่งทรงสัญญาว่าจะยกให้นางซาโลเมถึงกึ่งหนึ่งแห่งอาณาจักรของพระองค์.

ในจุดที่สหรัฐอเมริกาล้มลงนั่นเอง สหประชาชาติก็บังเกิดขึ้น และสหภาพสามประการก็ถูกนำมาใช้
เฮโรดคือพญานาค และเฮโรเดียสคือสันตะปาปา และสหรัฐอเมริกาคือซาโลเม
เฮโรดอยู่ในพันธมิตรแห่งการสมรสอันผิดกฎหมาย เพราะเขาได้สมรสกับภรรยาของน้องชายตน
และในระดับแห่งคำพยากรณ์ เขาอยู่ในความสัมพันธ์อันชั่วร้ายโลหิตกับซาโลเม
เพราะเห็นได้ชัดว่าเขากำลังลุ่มหลงใคร่เธอขณะเธอเต้นรำ พญานาคมีความสัมพันธ์กับทั้งมารดาและบุตรสาว
สิ่งนี้สำคัญที่จะต้องเห็น เมื่อท่านพิจารณาว่าโรมตะวันตกและโรมตะวันออกเป็นตัวแทนของกลอุบายของคริสต
จักรและกลอุบายของรัฐตามลำดับ โรม อาณาจักรที่สี่แห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์
ได้ยกสันตะปาปาขึ้นสู่บัลลังก์ในเชิงคำพยากรณ์ และในการกระทำนั้นเอง
มันได้เป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงสหรัฐอเมริกา ผู้ซึ่งจะยกสันตะปาปาขึ้นสู่บัลลังก์อีกครั้งหนึ่ง

ความเสื่อมสลายลงอย่างต่อเนื่องของโรมตะวันตกตั้งแต่ปี 330 จนถึงปี 476
เป็นภาพแทนของความเสื่อมสลายลงอย่างต่อเนื่องของสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ปี 1798 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ ปี
"330" และปี "1798" ต่างก็เป็นหมุดหมายเชิงพยากรณ์ซึ่งในพระธรรมดาเนียลเรียกว่า "เวลาที่กำหนดไว้"
หรือ "วาระสุดปลาย" ปี 330 เป็นจุดเริ่มต้นของโรมตะวันตกและโรมตะวันออก

จุดจบของทั้งสองคือการถูกทำให้อัปยศของผู้นำโรมัน

เช่นเดียวกับที่คอนสแตนตินได้ทำให้กรุงโรมอัปยศในตอนต้น ปี 476 เป็นจุดสิ้นสุดของช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโครงสร้างทางการเมืองอันทรงเกียรติของโรมได้สลายตัวลงภายใต้สามขั้นตอนอย่างไร

ช่วงเวลาซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อเมืองนั้นถูกปลิวเสวในปี 330 ได้ตามมาด้วยการถูกทำให้อัปยศของโครงสร้างทางการเมืองทั้งหมดของพวกเขา—สาธารณรัฐอันรุ่งโรจน์ของพวกเขา

ซึ่งเคยเป็นจุดไถ่อดสำคัญที่สุดของโรมโบราณ ได้ถูกถอดหรือออก และในที่สุดก็มาถึงปี 476

เมื่อจะไม่มีผู้ครอบครองโรมคนใดอีกเลยที่สืบเชื้อสายจากสายเลือดโรมันโดยแท้ สองเส้นของโรมที่เริ่มต้นในปี

330 และข้อความตอนทีวางสองเส้นนั้นไว้ ก็ยังรวมถึงเส้นเชิงพยากรณ์สองเส้นแห่งห้าเดือนด้วย

เส้นของโรมตะวันตกเริ่มต้นและสิ้นสุดด้วยการถูกทำให้อัปยศอย่างต่อเนื่อง

เส้นของโรมตะวันออกเริ่มต้นและสิ้นสุดด้วยการถูกทำให้อัปยศอย่างต่อเนื่องในปี 1449

เมื่อคอนสแตนตินองค์สุดท้ายได้ทูลขออนุญาตขึ้นครองราชย์

หนึ่งในช่วงเวลาห้าเดือนนำไปสู่จุดสิ้นสุดของอิสลามอาหรับในฐานะจุดเน้นของคำพยากรณ์

และเป็นจุดเริ่มต้นของอิสลามตุรกีในปี 782 ในวันนั้น จักรพรรดินี้โอรีนถูกทำให้อัปยศ

สอดคล้องกับการทำให้อัปยศของคอนสแตนตินองค์สุดท้าย ณ ตอนปลายของคำพยากรณ์ห้าเดือนช่วงที่สอง คำพยากรณ์ห้าเดือนสองช่วงอยู่ภายในเรื่องราวเดียวกันที่มีสิบห้าข้อ

ช่วงหนึ่งพรรณนาประวัติศาสตร์ของอิสลามแห่งอาระเบีย อีกช่วงหนึ่งพรรณนาอิสลามแห่งตุรกี

ทั้งสองลงเอยด้วยการทำให้อัปยศแก่โรมตะวันออก

บทสรุปของคำพยากรณ์หนึ่งสำเร็จลงโดยการที่สตรีผู้หนึ่งถูกทำให้อัปยศ

และอีกคำพยากรณ์หนึ่งโดยบุรุษผู้หนึ่ง ที่ละบรรทัดต่อที่ละบรรทัด

คำพยากรณ์เหล่านี้ชี้ให้เห็นการทำให้อัปยศของคริสตจักรและของรัฐแห่งโรมตะวันออก

การทำให้อัปยศทั้งสองครั้งเกิดขึ้นโดยอิสลามแห่งวิบัติประการแรก

การทำให้อัปยศของคอนสแตนตินองค์สุดท้ายในปี 1449 เป็นจุดเริ่มต้นของช่วงเวลาสี่ปีซึ่งสิ้นสุดลงในปี 1453

เมื่อกำแพงแห่งคอนสแตนติโนเปิลพังทลายลง ปี 1449 เป็นภาพแทนของการทำให้อัปยศ และในปี 1453

กำแพงก็พังทลายลง และอาณาจักรหนึ่งก็ถึงกาลอวสาน.

การสิ้นชีวิตของมุฮัมมัด

หนึ่งในสองช่วงเวลาห้าเดือนเริ่มต้นขึ้นด้วยการสิ้นชีวิตของโมฮัมหมัด ผู้ซึ่งในข้อสิบเอ็ดถูกระบุว่าเป็น “กษัตริย์ที่ปกครองเหนือพวกเขา”

และพวกมันมีกษัตริย์ปกครองอยู่เหนือพวกมัน คือทูตสวรรค์แห่งบาดาลีก ซึ่งในภาษาฮีบรูมีนามว่า อับบาดโดน แต่ในภาษากรีกมีนามว่า อะโพลโลน

กษัตริย์เหนือพวกเขาคือมุฮัมมัด เพราะเขาถูกระบุไว้ในข้อหนึ่ง ดังนั้นเขาจึงมิใช่บุคคลอื่นใดในศาสนาอิสลาม เขาคือมุฮัมมัดผู้เป็นกษัตริย์ และกษัตริย์ก็คืออาณาจักร และศาสนาอิสลามก็คืออาณาจักรของมุฮัมมัด

และทูตสวรรค์องค์ที่ห้าได้เป่าแตรขึ้น และข้าพเจ้าเห็นดาวดวงหนึ่งตกจากฟ้าสู่แผ่นดินโลก

และได้ทรงประทานกุญแจแห่งบ่อเหวลึกนั้นแก่เขา และเขาได้เปิดบ่อเหวลึกนั้น

แล้วมีควันพลุ่งขึ้นจากบ่อตั้งเช่นควันจากเตาใหญ่ และดวงอาทิตย์ก็มืดไปเพราะควันจากบ่อนั้น

และมีฝูงตั๊กแตนออกมาจากควันลงสู่แผ่นดินโลก และทรงประทานอำนาจแก่พวกมัน

ดังเช่นแมงป่องทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกมีอำนาจ วิวรณ์ 9:1-3

การกล่าวซ้ำของวิบัติครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองภายในวิบัติครั้งที่สามนั้น

สอดคล้องกับการกล่าวซ้ำของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สองภายในทูตสวรรค์องค์ที่สาม โมฮัมหมัด

กษัตริย์นั้น ได้รับกุญแจเพื่อเปิดบ่อเหวลึก และเหตุการณ์ 9/11 ชี้บ่งว่าเมื่อใดทูตสวรรค์องค์ที่สามได้รับอำนาจ แล้วพระคริสต์ในฐานะทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์จึงได้เสด็จลงมา เมื่อการโจมตีครั้งแรกของบalaอัมมาถึง ในประวัติศาสตร์แห่งคำพยากรณ์ จากนั้นบ่อเหวลึกก็ถูกเปิดออก และอิสลามก็กลับมาเป็นเรื่องสำคัญของประวัติศาสตร์โลกอีกครั้ง แล้วพระคริสต์ทรงนำชนชาติของพระองค์กลับไปสู่สมรคาโบราณของเยเรมีย์ และข่าวสารของวิบัติครั้งที่สามกับทูตสวรรค์องค์ที่สามก็เริ่มถูกเปล่งออกไป ในปี 2015 ทรมปีประกาศเจตนาของเขาที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี ซึ่งด้วยเหตุนี้ก็ได้ปลุกปั่นอำนาจมังกรโลกาภิวัตน์ และบ่อเหวลึกก็ปล่อยลัทธิอเทวนิยมออกมา ซึ่งในที่สุดได้สังหารทรมปีบนถนนแห่งโซโดมและอีอีปต์ ณ กฎหมายวันอาทิตย์ สัตว์ร้ายที่เป็นองค์ที่แปดซึ่งมาจากเจ็ดองค์ จะขึ้นมาจากบ่อเหวลึก การเริ่มต้นของเวลาแห่งการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน และจุดสิ้นสุดนั้น ชี้บ่งถึงการผงาดขึ้นของอำนาจจากบ่อเหวลึก

สัตว์ร้ายที่ท่านได้เห็นนั้น เคยเป็นอยู่ และบัดนี้มิได้เป็นอยู่แล้ว และจะขึ้นมาจากเหวลึก ไร่กันบึง และมุ่งไปสู่ความพินาศ และบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก ซึ่งไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตตั้งแต่แรกทรงวางรากฐานของโลก จะพากันพิศวงเมื่อเขาทั้งหลายเห็นสัตว์ร้ายซึ่งเคยเป็นอยู่ และบัดนี้มิได้เป็นอยู่แล้ว ทั้งยังเป็นอยู่อีก
วิวรณ์ 17:8

ศาสนาอิสลามคือกุญแจที่เปิดเหวลึกไร่กันบึงในเหตุการณ์ 9/11 และเป็นกุญแจที่เปิดเหวลึกไร่กันอีกครั้งในเวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ ท่ามกลางช่วงเวลาแห่งการประทับตรา สัตว์ร้ายดัจฉกรแห่งโลกาภิวัตน์ก็ขึ้นมาจากเหวลึกไร่กันด้วยเช่นกัน

และเมื่อพวกเขาได้เสร็จสิ้นคำพยานของตนแล้ว สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากเหวลึกไร่กันบึงจะทำสงครามกับพวกเขา และจะมีชัยเหนือพวกเขา และฆ่าพวกเขา
วิวรณ์ 11:7

กุญแจที่เปิดหมายสำคัญทั้งสามของอำนาจหนึ่งจากเหวลึกนั้น ได้ถูกมอบให้แก่มุฮัมมัด กษัตริย์แห่งอาณาจักรอิสลาม ยุทธการแห่งนินะเวห์ในปี 627 เป็นภาพแทนของการต่อสู้ระหว่างอำนาจสองฝ่าย ซึ่งบันทอนกำลังของคู่สงครามทั้งสอง จนทำให้อิสลามสามารถผงาดขึ้นสู่อำนาจได้อย่างรวดเร็ว กุญแจนั้นถูกไขเมื่อวันที่ 9/11 และการผงาดขึ้นของอิสลามก็เริ่มต้นขึ้น แม้ในเวลาไม่นานหลังจากนั้นจะถูกยับยั้งไว้ก็ตาม ยุทธการแห่งนินะเวห์ได้รับการทำให้เป็นแบบอย่างที่ 9/11 เพราะ ณ ที่นั้น การผงาดขึ้นของอิสลามได้เริ่มต้นขึ้น ขณะที่ทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์เสด็จลงมาเพื่อให้โลกสว่างไสวด้วยพระสิริของพระองค์ และดาวซึ่งหมายถึงผู้สื่อสารนั้นก็ตกลงมาจากสวรรค์ด้วย ยุทธการแห่งนินะเวห์ยังได้รับการทำให้เป็นแบบอย่างอีกครั้งในวาระสุดท้าย เมื่อกฎหมายวันอาทิตย์มาถึง และช่วงที่สองของยุคมืดเริ่มต้นขึ้น ขณะที่ควีนแห่งศาสนาอิสลามบดบังดวงอาทิตย์ไว้

เอ็กเซเตอร์

กฎหมายวันอาทิตย์ได้รับการเป็นแบบอย่างไว้เมื่อชาวแห่งเสียงร้องเที่ยงคืนมาถึงการประชุมค่ายเอ็กเซเตอร์ จากนั้นความเคลื่อนไหวสุดท้ายของการตั้งรูปสัตว์ร้ายก็เริ่มต้นขึ้น การก่อรูป หรือการตั้งรูปนั้นเริ่มขึ้นที่ 9/11 แต่เมื่อถึงตอนปลายของเวลานั้น ช่วงเวลาแห่งการประกาศเสียงร้องเที่ยงคืนก็เป็นแฟรกทัลของช่วงเวลาทั้ง สิ้นแห่งการก่อรูปของรูปนั้นซึ่งเริ่มต้นที่ 9/11 ด้วย จุดเริ่มต้นเป็นตัวแทนของตอนจบ วิบัติประการแรกเป็นแบบอย่างของวิบัติประการที่สาม

เช่นเดียวกับที่ทิวทิวสวรรค์องค์แรกเป็นแบบอย่างของทิวทิวสวรรค์องค์ที่สาม ยุทธการแห่งนี้เนเวห์ ณ ตอนปลายของเวลาแห่งการประทับตรา ซีให้เห็นยุทธการแห่งนี้เนเวห์ ณ จุดเริ่มต้น ยุทธการแห่งนี้เนเวห์ ณ กฎหมายวันอาทิตย์ คือจุดสิ้นสุดของเวลาแห่งการประทับตราซึ่งเริ่มต้นที่ 9/11 แต่ก็ยังเป็นจุดสิ้นสุดของช่วงเวลาแห่งการประกาศเสียงร้องเที่ยงคืนด้วย ฉะนั้น ยุทธการแห่งนี้เนเวห์จึงได้รับการเป็นแบบอย่างไว้ ณ จุดเริ่มต้นของการประกาศเสียงร้องเที่ยงคืน ซึ่งซีให้เห็นขั้นตอนสุดท้ายในการก่อรูปของรูปสัตว์ร้ายในสหรัฐอเมริกา และ ณ กฎหมายวันอาทิตย์ การเริ่มต้นของการก่อรูปของรูปสัตว์ร้ายในโลกก็เริ่มขึ้น เนเวห์คือกุญแจที่ทำให้แนวคำพยากรณ์ต่างๆ สอดประสานกัน ซึ่งพบความสำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ในประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อสี่สิบ เราจะดำเนินต่อไปในบทความถัดไป.